

κατέκτησεν, υπέταξεν αὐτὸν συνεπείᾳ μεγάλου ἀγῶνος.

Πρὸ τινων δ' ἐβδομάδων ὁ Πέτρος ἀντάσασεν ὑπόκωπον ἀντίστασιν εἰς τὰς θελήσεις της. Καὶ ἐκείνη ἡ κατήφεια, ἣν πανταχοῦ ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ; Ἀπεφάσισε λοιπὸν νὰ τὸν ἐρωτήσῃ, ὅπως ἀποκαλύψῃ τὰς ἀπαρρήτους σκέψεις του.

Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ ἐξηκολούθει νὰ ποιῇ παρατηρήσεις. Πολλὰ γεγονότα, τέως διαφυγόντα αὐτήν, τῇ ἐφάνησαν ἐλάχιστα, λαμβανόμενα μερικῶς, ἐπίφοβα ὁμῶς συνευόμενα.

Ὡστε, ὅσakis ὁ Σεβεράκ ἦν ἐν τῇ αἰθούσῃ, αὕτη ἐκάθητο πλησίον τῆς θυᾶδος τῆς ἀποτελουμένης ὑπὸ τῆς Λευκῆς καὶ τῆς Μαγδαληνῆς, συνδιαλεγομένη μὲν μετὰ τῆς Μαγδαληνῆς, θεωροῦσα δὲ τὴν Λευκὴν.

Ἐκ τῶν τοῦ πύργου θαμῶνων εἰς μόνον τὸν Σεβεράκ εἶχεν ὁ Μερλώ ἐμπιστοσύνην. Ἠγάπα πολὺ τὸν αὐστηρὸν ἐκεῖνον νεανίαν, τὸν τόσῳ διαφέροντα τῶν ὁμιλήκων του. Καὶ ὅτε ἡ κόμησσα, ἀχθόμενη ἐπὶ τῇ παρατεινομένη συνδιαλέξει τῆς τριάδος, ἔλεγεν, εἰς τὸν πατέρα τῆς Μαγδαληνῆς:

— Ποῦ εἶναι λοιπὸν ἡ θυγάτηρ σας, συνταγματάρχα; Τὴν ἀφήνετε εἰς τὴν διάθεσιν της;

— Μπᾶ! ὄχι, ἀπεκρίνετο ἡσύχως, εἶναι μετὰ τῆς δεσποινίδος Δεσυνῆ καὶ τοῦ Σεβεράκ εἰς τὸν ἐξώστην.

Ἡμέραν τινά, ὁ κόμης ἠθέλησε νὰ ὑπάγωσιν ἔφιπποι μετὰ τῆς ἀνεψίδος εἰς περίπατον.

Ἐζήτησε λοιπὸν ἡμερὸν τινα ἵππον διὰ τὴν νεανίδα. Ἀλλ' εἰς τοὺς σταύλους τοῦ εἶχε τοιοῦτους ζῶντας καὶ δυσνήτους.

Ἠχθετο δὲ διότι ἠθέλεν ἀναγκασθῇ νὰ καταφύγῃ εἰς τοὺς ἵπποκράτας, εἰς οὓς οὐδεμίαν εἶχεν ἐμπιστοσύνην.

— Αὐτοὶ οἱ διαβολοῖ ποποῶλαι, ἔλεγε, σὰς πωλοῦν ἐν ζῶν, τὸ ὅποσον φαίνεται ἡμερον ὡς ἀρνίον. Καὶ ἐπὶ δεκαπέντε μὲν ἡμέρας πάντα βαινουσι καλῶς, τὴν δεκάτην ἔκτην ὁμῶς, ἀρχονται αἱ ἰδιοτροπίαι τοῦ καὶ σὰς ρίπτει κατὰ γῆς. Ἡθελον μίαν μικρὰν ἡμερον ἵππον, ἥτις νὰ εἶναι πειθήνιος.

Τῇ ἐπαύριον ὁ Σεβεράκ ἐπεμψε τῷ στρατηγῷ τὴν ἵππον του, ἣν τόσον ἠγάπα καὶ ἥτις ἠκολούθει αὐτῷ τρίβουσα τόσῳ χαριέντως τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τοῦ ὄμου του. Οὐδενὶ παρεχώρει αὐτὴν πρὸς ἵππευσιν.

Εἰς λόγος ὁμῶς τοῦ στρατηγοῦ ἤρκεσεν ὅπως τεθῇ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Λευκῆς.

Αὕτη ἠγάπα πολὺ μικρὰν τινα κύναν Fane, ἀνήκουσαν τῷ θεῷ παραλαμβάνοντι αὐτήν εἰς τὴν ἐν τῇ πεδιάδι θήραν. Ἡ νεᾶνις οὐδέποτε ἐξήρχετο ἀνευ αὐτῆς.

Ὁ Σεβεράκ λοιπὸν ἐλάμβανεν ἰδιαζούσαν ἡδονὴν θωπεύων τὴν νοήμονα κεφαλὴν τοῦ ὀραίου ζώου, ὅπερ, ἐξοικειωθέν, ἄμα τὸν ἔβλεπεν, ὥρμα διαγράφον περὶ αὐτὸν κύκλους καὶ ὕλακτοῦν ἐκ χαρᾶς.

Ὡστε καθ' ὅλας τὰς περιστάσεις τοῦ βίου, προὔδιδετο τὸ ὑπὲρ τῆς δεσποινίδος Δεσυνῆ ἐνδιαφέρον τοῦ Πέτρου.

Διότι δὲν ἀνθίστατο πλέον. Τετέλεσται, δὲν ἐδέσποζε πλέον τῆς καρδίας του.

Τὰ πάντα εἴλκυον αὐτὸν πρὸς τὴν Λευκὴν, καὶ ὅσῳ ἔλεγεν ἐν ἑαυτῷ ὅτι ἦτο ἀφροσύνη νὰ ἐράται αὕτης, τόσῳ προσέκειτο αὐτῇ καὶ τὴν ἐλάτρευε.

Ἡ ἀγνότης τοῦ χαρακτῆρος, ἡ μετριόφρων συμπεριφορά, ἡ ἀξιοπρεπὴς διάλεξις της, ἦσαν τόσα θέλητρα, καθ' ὧν δὲν ἠδυνήθη ν' ἀντιστῇ. Ἐσαγηνεύθη ὑπ' αὐτῆς.

Δὲν ἐτόλμα πλέον νῦν νὰ πλησιάσῃ τῇ Σάρρα. Πρὸ τῆς ἀθῶας καὶ ἀγνῆς παρθένου, ἐφοβεῖτο νὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὴν ζέσεως καὶ πάθους ἔμπλεων γυναικᾶ.

Ἐτρεμε μὴ ἐν βλέμμα τῆς Σάρρας τοὺς προδώσῃ, μὴ εἰς λόγος ἀποκαλύψῃ τὸ μυστήριον.

Ἡρυθρία, ἠσχύνετο, προὔτιμα ν' ἀποθάνῃ ἢ τὸ φρικῶδες ἀπόρητον νὰ γνωσθῇ τῇ δεσποινίδι Δεσυνῇ. Οὐδέποτε ἠσθάνθη τὰς τύψεις τῆς ἀτιμίας του, ὅσον ἀπὸ τῆς ἐλεύσεως τῆς Λευκῆς.

Ἐνόμιζεν ὅτι τὸ διαγῆς βλέμμα τῆς νεανίδος ἔμελλε νὰ μαντεύσῃ τὰ πάντα. Καὶ ὅτε ἡ Σάρρα διηυθύνετο πρὸς αὐτόν, ἰδρὼς ἀγωνιώδης περιέρρεε τὸ μέτωπόν του.

Ἐν τούτοις ἦγον εὐχάριστον βίον ἐν τῷ πύργῳ. Οἱ προσκεκλημένοι ἤρχοντο τὸ Σάββατον κατὰ σειράν, ἀνέβαινον δὲ καὶ κατέβαινον τὰς κλίμακας σπεύδοντες θερμάποντες, φέροντες μεγάλη κιβώτια, καὶ ἄλλα παρεπόμενα αὐτοῖς, καὶ θύραι ἐκρούοντο καὶ ἐκφωνήσεις ἠκούοντο μετ' ἀγαλλιάσεως.

— Ἀκουσε! Τὸ δωμάτιόν μου εἶναι πλησίον τοῦ ἰδικοῦ σου; θὰ δυνάμεθα νὰ καπνίζωμεν λοιπὸν ἐν σιγᾷ ὁμοῦ πρὶν πλαγιάσωμεν.

— Καὶ ποῦ εἶναι ὁ θάλαμος τῆς γυναικός σου;

— Εἰς τὴν ἄλλην ἄκραν.

— Ὑπάρχει μεγάλη περιποίησης καὶ ἡσυχία ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ.

— Διάβολε; ἀλλ' ἂν δὲν εἶναι τις ἡσυχος εἰς τὴν ἐξοχὴν... Τότε... Καὶ οὕτω διήρχοντο τὰς ἡμέρας ἐν διασκεδάσει καὶ εὐχαίαις, ἐν χοροῖς καὶ ὀργάνοις τερπόμενοι. Ἐνίοτε μετὰ τὸ πρόγευμα αἱ γυναικες, πολυτελῶς ἡμφιεσμέναι, ἐκάθητο ἐν λαμπροῖς ὀχήμασιν, οἱ δὲ ἄνδρες ἔφιπποι ἐξήρχοντο εἰς ἐκδρομὴν, ἐν τῷ μέσῳ γελῶντες καὶ ἀναφωνήσεων.

Ἀφικόμενοι εἰς Francart ἔπινον ὡς ἀναψυκτικὸν ζύθον pale-ale τρώγοντες κερᾶσια, ἅτινα ἔφερον αὐτοῖς ἐν καλάθῳ. Ἡ κυρία Πομπερὰν παρεκάλει τὸν σύζυγόν της νὰ τὴν αἰωρήσῃ ἐπὶ τῆς αἰώρας, ρηγνύσαν κραυγὰς ἐκ τρόμου, ὅταν αἱ κινήσεις ἦσαν σφοδραί. Ἡ Λευκὴ καὶ ἡ Μαγδαληνὴ περιεπάτουν διαλεγόμεναι διὰ τῆς μυστηριώδους ἐκείνης ἀφρονίας τῶν λόγων ἰδίας εἰς νεανίδας. Ὁ δὲ Μερλώ, κρατῶν ἀπὸ τινος κομβίου τὸν Φροσσάρ, ἵνα μὴ τοῦ διαφύγῃ, ἐπανελάμβανεν αὐτῷ δι' εἰκοστὴν φοράν, βροντοφῶνως ἱστορίαν βραχνίζουσαν πράγματι τὸν δυστυχῆ συμβολαιογράφον.

[Ἐπεται συνέχεια].

Ι. Π. ΓΕΩΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΞΕΔΟΘΗ, ΕΞΕΔΟΘΗ, ΕΞΕΔΟΘΗ

ΠΛΟΥΣΙΟΝ

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΩΤΑΤΟΝ, ΚΟΜΨΟΝ, ΕΥΘΗΜΟΝ, ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΟΝ

ΩΣ ΠΑΝΤΟΤΕ

Κ. Φ. ΣΚΟΚΟΥ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΟΥ 1891 ΕΤΟΥΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΚΑΙ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ

(ΕΤΟΣ 5')

Σύγκειται ἐκ 480 πυκνῶν σελίδων, καλλιτεχνικωτάτων, εἰς ἀσείκονίζεται ἐν σμικρῷ ἢ φιλολογικῇ καὶ κοινωνικῇ φυσιογνωμίᾳ τοῦ ἔτους. — Κοσμεῖται δι' 60 λαμπρῶν εἰκόνων φωτοτυπιῶν, ἐπιτηδῆς κατασκευασθέντων ἐν Λειψίᾳ καὶ Παρίσις. — Περιέχει ὑπὲρ τὰ 100 ἄρθρα καὶ διατριβὰς, ἀρίστης ἐκλογῆς, ἥτοι: διηγήματα, ἡθογραφίας, ποιήσεις, ἱστορικάς καὶ ἐπιστημονικάς διατριβὰς, καλλιτεχνικάς μελέτας, δραματία, διαλογὰς, χαρακτῆρας, κοινωνικάς σελίδας ἐκ τοῦ συγχρόνου βίου, φιλολογικὰ παίγνια, λεπτὰς καὶ φαιδρὰς σατύρας ἐπικαίρους, ἐπιγράμματα, σκαλαθόρματα, γρῶμικά, βιογραφικάς σημειώσεις, ἀνέκδοτα, γελοιογραφικάς παραστάσεις, κλπ. κλπ. — Συμπεριλαμβάνεται ὑπὲρ τοὺς 80, πάντες σχεδὸν οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς ἐν Ἑλλάδι συγχρόνου λογοτεχνίας. — Περιέχει δ' ἐπὶ πλέον καὶ

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΗΝ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΝ τοῦ 1891

ἥτοι λαμπρὰς προσωπογραφίας καὶ βιογραφίας σχετικὰς τῶν διαπρεπεστέρων ἐν τῇ πολιτείᾳ, τῇ ἐπιστήμῃ καὶ τοῖς γράμμασι συγχρόνων ἑλλήνων.

Εἰς τὸ Ἡμερολόγιον τοῦ κ. Σκόκου συγκεντρῶνται ὅλη ἡ χάρις καὶ ἡ σπινθηρίζουσα εὐφυΐα τῆς συγχρόνου φιλολογικῆς παραγωγῆς. Οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἑλλήνες, διερχόμενοι τὰς 450 χαριεστάτας σελίδας τοῦ «Ἡμερολογίου» τοῦ κ. Σκόκου, ἀνευρίσκουσιν ἐν σμικρῷ τὴν φιλολογικὴν καὶ κοινωνικὴν φυσιογνωμίαν τοῦ ἔτους.

ΤΙΜΑΤΑΙ

Διὰ τοῦ: ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ:

Χαρτόδετον φρ. 4 — Χρυσόδετον φρ. 8

Διὰ τὰς ἐπαρχίας

Χαρτόδετον φρ. 3 80. — Χρυσόδετον φρ. 4 80

Ἡ Διεύθυνσις τῶν Ἐκλεκτῶν μυθιστορημάτων χάριν τῶν ἀπανταχοῦ ἀναγνωστῶν της ἀναδεχέται νὰ ἀποστέλλῃ ἀσφαλῶς καὶ ταχέως τὸ Ἡμερολόγιον τοῦ κ. Σκόκου, εἰς πάντα ἐμβαζόντα πρὸς αὐτὴν τὸ ἀντίτιμον.

ΚΟΜΨΟΤΑΤΟΙ

ΚΑΙ

ΕΥΘΗΜΟΤΑΤΟΙ

ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΑΙ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

Εἰς τὸ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ «ΚΟΡΙΝΝΗΣ»

Ὁδὸς Προσπεύου ἀρ. 10.

ΠΙΑΝΟ κομφότατον καὶ στερεώτατον, ἀνευ οὐράς, ΠΩΛΕΙΤΑΙ, ἐν ὁδῷ Πειραιῶς, ἀρ. 14 εἰς συγκαταβατικὴν τιμὴν.